

KOMMUNUVAL

Gongur **skeivan** veg við javnstøðu

Tað gongur skeivan veg við javnstøðuni á listunum yvir valevnini til kommunuvalið týsdagin

Áki Bertholdsen

Tá ið kommunuval verður týsdagin, verða kvinnurnar verri umboðaðar á valevnislistunum, enn tær vóru á kommunuvalinum fyri átta árum síðani.

Tað stafesti Annika Sølvará, tá ið hon setti valfundin, sum Kvinnufelagið í Havn skipaði fyri mánakvøldið.

Hóast fundurin var almennur, var uppmøtingin

avmarkað, tí tilsamans vóru ikki meiri enn eini gott 20 fólk og lurtaðu og tá vóru summi av teimum við fyrireikingunum.

Og tað vóru heldur ikki meiri enn eini trý, fyra mannfólk, sum høvdu leitað sær á landsbókasavnið hetta kvøldið at vita, hvat kvinnuligu valevnini høvdu upp á hjartað.

Annika Sølvará, sum varð orðstýrari, staðfesti,

at tá ið allir vallistarnir til kommunuvalið vóru liðugir, var greitt at kynsbýtið á listunum er, at 65% av valevnunum eru mannfólk og 35% eru konufólk.

Til samanberingar nevndi hon, at á valinum í 2008, vóru 61% av valevnunum mannfólk og 39% vóru konufólk, og sostatt er javnstøðan á listunum versnað.

Í tølum er talan um, at á valinum hesuferð eru tað

387 mannfólk, sum hava stillað upp og 211 konufólk.

Tað eru tvey mannfólk og 36 konufólk færri enn í 2008.

Á valfundinum mánakvøldið hevði eitt kvinnuligt umboð fyri hvønn flokkin eina stutta framløgu, har tey søgdu sína hugsan um, hvussu lív kann fáast í miðbýn í Havn og, hvussu vit fólk at støðast.

Eitt, sum gekk, sum

reyður tráður ígjøgnum hjá øllum valevnunum, var, at tey halda, at tað er sera átrokandi, at vit fáa betri og bíligari bústaðarmøguleikar.

Men semja var eisini um, at vit skulu ikki bara hugsa um smærri íbúðir til stök, ella stakar, tí tað er eisini neyðugt at byggja stórar íbúðir til vanlig húski.

Hinvegin varð eisini ført fram, at tað er neyðugt, at

íbúðirnar eru væl bíligari enn sethús, tí tað er púra ólogiskt, at lítil og ongin prímur er á eini íbúð og einum sethúsum við grasplenu og bílskúri.

Í hinum greinunum nema vit við nakað av tí, tey einstøku valevnini høvdu at bera fram.

500 krónur til hvørt **barnið**

- Skal Havnin vaksa, má kommunan bera so í bandi at fólk hava ráð at bógva í Havn.

Tað heldur Ruth Vang, sum stillar upp fyri Framsókn til býráðsvalið í Havn.

Hon sigur, at útrokningar vísa, at sjálvt hjá heilt vanligum húskjum við miðalinntøkum, er sera torført at fáa endarnar at røkka saman, tá ið húsalán, ansingarpláss, bil-

lán og aðrar fastar útreiðslur eru goldnar.

Hon sigur, at serliga er tað bústaðurin, sum er dýrur.

Í hesum sambandi mælir hon frá, at lækka skattaprosentið í Havn næsta ár.

Ístaðin fyri skal barnafrádrátturin hækast munandi.

Hetta skal vera ein barnastyrkur, sum merkist.

Hvørt skattaprosent svarar til eina inntøku upp á

einar 28 milliónir. So ístaðin fyri at lækka skattin, mælir Framsókn til at brúka 28 milliónir eyka til barnastyrk.

Vit hava roknað út, at hetta kann geva hvørjum barni ein eyka styrk upp á 500 krónur um mánaðin.

Orsøkin til, at vit raðfesta barnastyrk fram um ein vanligan skattalætta, er tann, at kommunuskatturin er flatur.

- Tí fer ein vanlig skatta-

lækking bara at koma teimum somu til góðar, sum frammanundan hava fingið ágóðan av flatskattinum.

Somuleiðis eiga vit at hava eitt høgt tænaustøði, tí tað er fortreytin fyri trivnaði í býnum.

Sjálv heldur hon, at ein fjøltáttað bústaðarbygging er sera átrokandi.

Hon sigur, at ein sterkur høvuðsstaður er tað einasta,

sum kann forða fyri fráflyting, tí tað er einasti móguleiki hjá føroyingum at kappast við stórbýirnir uttanlands og sum sostatt kann forða fyri fráflyting.

- Tí má útjaðaramenning ikki merkja, at høvuðsstaðurin viknar, eitt nú við at flyta skúlar og stovnar út á bygd.

Ein vælverkandi høvuðsstaður er ein fortreyt fyri at fáa fólk at trívast í Føroyum.

Annars heldur hon, at politikarar eiga at seta í verk, at arkitektar og onnur fáa til uppgávu at stinga út í kortið, hvussu ein góður býur kann skipast.

Men undir øllum umstøðum heldur hon, at fleiri av skrivstovunum í miðbýnum eiga at verða fluttar út um býin, so at bústaðir kunnu gerast í miðbýnum til fólk í øllum aldri.

Ungdómurin má fáa **virkishús**

Skulu vit hugsa um trivnaðin í Havn, hevur tað avbera stóran týdning við einum virkishúsi onkustaðni í miðbýnum í Havn til ungdómin, sum ikki eru so bókliga áhugað.

Tað heldur Oddvør J. Mohr, valevni hjá Sambandsflokkinum til Býráðsvalið í Havn.

Men tað verður avgjørt neyðugt at fáa betri parkeringsviðurskipti og tí verður

neyðugt at raðfesta parkeringshús.

Annars er hon samd við teimum sum halda, at tað er neyðugt at fáa betri bústaðartilboð.

Tað er eisini neyðugt við betri útbúgvingartilboðum. Hon heldur, at ein máti er at finna útav, hvørjar útbúgvingar eru best umtókta uttanlands og so at stovna tær her á landi.

Vinnan má hava tað **gott**

- Skulu vit fáa ein livandi miðbý, er tað avgerðandi at vinnan hevur tað gott, serliga smávinnan, har tað skal bera til at reka vinnu, uttan at skuldarbinda seg upp um oyruni.

Tað heldur Sunniva Bjarnastein, valevni til Fólkaflokkin til býráðsvalið í Havn.

Hon heldur í hesum sambandi, at býráðið kundi havt eina ráðgeving, sum kundi hjálpt smáum vinnurekandi

við ivasurningum, eisini fólk, sum ætla sær undir onkra vinnu.

Hon hugsar serliga um matvøruvinnuna, sum hon heldur kann mennast.

- Torgið í Vágsbotni kundi verið nógv meiri enn tað er, heldur hon.

Hinvegin heldur hon, at skal lív fáast í miðbýn verður neyðugt at gera eitt parkeringshús, tí tað er alneyðugt hjá fólki at sleppa av við bilin beint við.



Annars heldur hon, at politikkurin má miðja eftir at fáa fólk at vilja bógva í Havnini og í hesum sam-

bandi heldur hon, at ein virkin bústaðarpolitikkur er heilt avgerðandi við fjølbroyttum bústaðum fyri rímligan prís.